

469

67

HET

JUBILÉ

VAN

1886

DOOR

P. CHAIGNON, S. J.

G. MOSMANS SENIOR,
's Bosch, Zuidwillemsvaart D 147.

1886.

Wrt.
Vak 57

67

(

O

W

H

G

BL

ME

VAK **GEMEENZAME**

No. 46

ONDERRICHTINGEN EN GEBEDEN

VOOR HET

JUBILÉ.

ONDERRICHTINGEN WAT EEN JUBILÉ IS,
WAT MEN DOEN MOET, OM DE AFLATEN EN GUNSTEN BIJ
HET JUBILÉ VAN 1886 VERGUND, TE VERDIENEN;

ALSMEDE

GEBEDEN VAN VERSCHILLENDE HEILIGEN, VOOR DE
BIECHT, BEKEERING DER ZONDAREN, KETTERS, ENZ.

DOOR

P. CHAIGNON, S. J.

Elfde Druk.

VERMEERDERD

MET DE LITANIE VAN HET H. HART, GEBEDEN
ONDER DE H. MIS, ENZ. 11201

(Kerkelijk Goedgekeurd)

G. MOSMANS Senior
's BOSCH, ZUIDWILLEMSVAART D. 147.

1886.

IMPRIMATUR,

Buscoduci   J. J. Versterren. Rector
hac 2 Februarii 1886.   ad hoc delegatus.

1ste PUNT-

DE AFLATEN.

Oorsprong. — Uitwerksel. — Vereischten om de aflaten te verdienen.

Iedere zonde besluit in zich twee zaken: de belediging Gode aangedaan — en de verplichting om eene straf te ondergaan, die geëvenredigd is aan deze belediging: eene eeuwige en tevens tijdelijke straf, zoo de belediging zwaar, of enkel eene tijdelijke, indien het eene dagelijksche fout is.

Wanneer God in zijne barmhartigheid onze zonden vergeeft, dan scheldt Hij ons niet altijd de straffen kwijt, die wij, door Hem te beleedigen, verdiend hebben. Hij neemt wel is waar, als Hij vergeving schenkt, de eeuwige straffen weg, die wij door eene doodzonde verdiend hadden zoodat wij, is de doodzonde vergeven, geen hel meer te duchten hebben; maar Hij vergeeft niet altijd de tijdelijke straf. 't Was aldus dat David, na de verzekering te hebben gekregen, dat zijne zonden vergeven waren, niettemin veroordeeld werd ze in deze wereld uit te boeten, door de rampen, die God hem overzond.

Eén Sacrament bestaat er in de Kerk. het Doopsel namelijk, dat nooit de zonden vergeeft zonder op hetzelfde oogenblik de straffen aan de zonden verbonden weg te nemen. Gesteld dat iemand gedoopt wordt op zijn vijftigste jaar. Heeft hij de noodige gesteldheid en een levending berouw over zijne zonden, 't zij dood- of dagelijkse zonden, dan wordt daarvan de vlek niet alleen, zoowel als die van de erfzonden, uitgewischt, maar God schenkt hem volkomen vergeving van alle straffen, die hij verdiend had voor zijne verschillende zonden. Zoo is het niet altijd met het Sacrament van boetvaardigheid. Gewoonlijk laat dit Sacrament nog de verplichting over om tijdelijke straffen te ondergaan, hoewel het de zonden uitwischt en de daaraan verbonden eeuwige straffen.

Sterft men zonder voldaan te hebben aan de rechtvaardigheid des Heeren, dan moet men uitboeten in het vagevuur. Wat de middelen aangaat om er ons van te ontslaan in dit leven, deze kunnen wij tot drie terugbrengen: 1° kunnen wij ons zelve straffen door vrijwillige boetpleging; 2° de straffen, het verdriet, de tegenspoeden van dit leven het verlies van ouders, goederen enz. enz. van Gods hand geduldig aannemen, en 3° *aflaten* verdienen.

Om de leer der aflaten goed te begrijpen, moeten wij ons vooreerst herinneren, dat Jesus

Christus, toen Hij tot zijne Kerk zeide „*Al wat gij op aarde zult ontbinden, zal ontbonden zijn in den Hemel*”, aan de macht die Hij gaf om te ontslaan, geen grenzen voorschreef. Alle geestelijke banden, die een hinderpaal voor ons geluk zouden zijn, kan zij verbreken. De tijdelijke straf nu, zelfs nadat de zonden vergeven zijn, is een van die banden, omdat wij indien wij zouden sterven, zonder daarvoor te hebben uitgeboet, in het vagevuur zouden moeten voldoen, voordat wij den Hemel konden binnen gaan.

Wat meer zegt, daar de kerk een groot gezin is, waarin men gemeenschap heeft van goederen, volgens het geloofspunt van de *gemeenschap der heiligen*, is zij in 't bezit van zeer groote schatten, bestaande uit de overvloedige voldoeningen van Jesus Christus, van de H. Maagd en de Heiligen; en zij kan de rijkdommen van dien schat toevoegen aan hare kinderen, om hen aan de rechtvaardigheid des Heeren te helpen voldoen. Dit doet zij, wanneer zij ons aflaten toestaat, door middel van eenige werken, welke zij ons voorschrijft.

Van deze macht heeft de kerk voordurend gebruik gemaakt. Men ziet zulks in al de eeuwen der kerk.

Laten wij slechts het laatste algemeen Concilie (het Concilie van Trente) aanhalen. „Daar

„de Kerk de macht ontvangen heeft om aflaten
„toe te staan, en daar zij die macht van af de
„eerste tijden heeft uitgeoefend, besluit en ver-
„klaart het Concilie, dat het gebruik der aflaten
„voor het volk zeer heilzaam is; dat het gegrond
„is op het gezag der Concilien, en in de Kerk
„moet onderhouden worden. Het spreekt het
„anathema uit tegen hen die zeggen, dat zij
„zonder nut zijn, of ontkennen, dat de Kerk
„de macht bezit om die te verleenen.” (Sess 25.)

Wat het toevoegen van de overvloedige vol-
doeningen van Jesus Christus en van de Heiligen
door de Kerk betreft, men heeft daarin verschil-
lende graden. Neemt de aflat alle straffen weg,
't zij hier 't zij in het Vagevuur te verduren,
dan is het een *volle aflat*; strekt hij zich slechts
uit tot een gedeelte dier straffen, dan is het eene
gedeeltelijke aflat.

Dit is genoeg om de *natuur* der aflaten te
kennen; men kan zich nu ook een juist denk-
beeld vormen van de *uitwerksels*, die zij hebben
in eene ziel, welke het geluk heeft ze te ver-
dienen. De aflat heeft geenszins de kracht om
de vlek der zonden, zij mogen dood- of dage-
lijksche zonden zijn, uit te wischen; evenmin
kan er de straf door vergeven worden van zon-
den waaraan men nog verkleefdheid blijft be-
houden, en die bijgevolg niet vergeven zijn;
want een aflat onderstelt altijd de vergeving

der zonden zelveu. — Maar de aflat helpt ons voldoen voor de straffen, die ons na de vergeving der zonden overblijven om te verduren; en — naarmate hij ten volle of slechts gedeeltelijk verdiend wordt, voldoet hij ten volle of slechts gedeeltelijk voor de onvolkomenheid der biecht.

De aflaten hebben nog een ander uitwerksel, dat onzen ijver wel mag opwekken, om ze te verdienen; zij kunnen voor 't grootste gedeelte aan de zielen in het vagevuur worden toegevoegd. Niet, dat de macht om te ontbinden, welke de Kerk heeft, zich uitstrekt over hen, die niet meer in deze wereld leven, maar vermits zij de macht heeft om te beschikken over de oneindige verdiensten van Jesus Christus, draagt zij die aan God op voor hare overledene kinderen door middel der nog levenden. Zou God nu die voldoeningen kunnen versmaden, of zou hij de aangeboden verdiensten van Christus wel kunnen weigeren?

Maar welke *voorwaarden* stelt de Kerk, om aflaten te kunnen verdienen? Het spreekt van zelve, dat men, wil men ze *voor zich zelveu* verdienen, in staat van genade moet wezen, ten minste wanneer men het laatste werk verricht wat is voorgeschreven, want iemand, die nog de eeuwige straf schuldig is, kan niet ontslagen worden van de tijdelijke.

Ik zeg *voor zich zelveu*, want het is een gegronnd gevoelen, dat de aflaten, die toegevoegd

kunnen worden aan de zielen in het vagevuur, en waarvoor het Sacrament der Biecht niet vereischt wordt (bijv. de talrijke aflaten aan de godvruchtige oefening van den H. Kruisweg verbonden), verdiend kunnen worden voor de overledenen, zelfs door hen, die het ongeluk zouden hebben in staat van doodzonde te zijn. Wat meer is: de oefening van den Kruisweg voor die arme zielen verricht, is een werk van barmhartigheid, dat zeer geschikt is om het Hart van God te bewegen en voor de grootste zondaars de genade der bekeering en de eeuwige zaligheid te verwerven.

Ten anderen, om een vollen aflaat geheel te verdienen, moet men vergiffenis bekomen hebben van alle dood- of dagelijksche zonden, zonder eenige gehechtheid aan welke zonde ook te behouden. Schijnt het ons moeielijk daartoe te geraken, verliezen wij daarom toch den moed niet door te gelooven, dat wij niets doen, zoo wij niet alles doen; de *volle aflaut* wordt ons dan *gedeeltelijk* toegevoegd, dat wil zeggen: wij krijgen er het deel van, dat aan onze gesteldheid geëvenredigd is.

Ook moet men een zeker verlangen of althans eene algemeene intentie hebben om den aflaat te verdienen. 't Is goed elken morgen deze intentie te vernieuwen, om daardoor aan God te toonen, dat men alle aflaten wenscht te verdienen, die er aan de dagelijksche oefeningen van godsvrucht

en aan de werken van liefde zijn verbonden.

De derde voorwaarde eindelijk, die wij te vervullen hebben, bestaat daarin, dat wij stipteeljk volbrengen al wat tot het verdienen van een aflat wordt voorgeschreven, bijv. een of ander gebed *knielend, staande, bij het luiden der klok* te verrichten, enz. iets na te laten, ook zonder onze schuld, zou ons de aanspraak op die genade doen verliezen.

Gewoonlijk stelt men 3 vereischten om een *vollen aflat* te verdienen.

1°. *De Biecht*; maar 't is niet noodzakelijk, dat men de absolutie ontvange, indien de biechtvader namelijk, geen groote fouten bemerkende, het noodeloos acht ze te geven. Personen, die de gewoonte hebben wekelijks te biechten kunnen al de aflaten verdienen, die in den loop der week voorkomen, mits zij in staat van genade blijven.

2°. *De H. Communie*. Het is echter zeker, dat men meer dan één vollen aflat op een dag door eene enkele Communie kan verdienen, mits men de overige vereischten stipt vervulle.

3°. *Het Gebed*, tot intentie der Kerk. Men houdt algemeen, dat 5 maal 't *Onze Vader* en 5 maal 't *Wees gegroet* bidden voldoende is om deze voorwaarde te vervullen.

VERKLARINGEN.

1ste *Vraag*. Zeg eens met de meest mogelijke duidelijkheid wat men door *aflaten* verstaat?

Antwoord. Door *aflaten* moet men verstaan de volkomen of gedeeltelijke kwijtschelding der tijdelijke straf die verbonden is aan de zonden, zelfs nadat zij vergeven zijn; eene kwijtschelding, die buiten het Sacrament der biecht verleend wordt door hen, die de magt bezitten om over de schatten der Kerk te beschikken.

2de *Vr*. Waarom zegt gij *buiten het Sacrament*?

Antw. Omdat het Sacrament der Biecht, wanneer het met de noodige vereischten ontvangen wordt, ook een gedeelte dier tijdelijke straffen vergeeft, overeenkomstig de gesteldheid van den biechteling.

3de *Vr*. Blijft er voor de dagelijksche zonden ook nog iets te boeten over, al zijn ze vergeven?

Antw. Ja! want de vergeving, die wij van de dagelijksche zonden bekomen, vermindert wel de grootheid der straf, welke wij verdiend hadden door ze te bedrijven, maar zij ontslaat ons niet altijd geheel en al; en dan hebben wij zelfs voor de dagelijksche zonden aflaten noodig.

4de *Vr*. De penitentie, ons door den biechtvader opgelegd, dient om ons van die schuld te bevrijden; is deze dan niet voldoende?

Antw. Deze Penitentie is wel een *begin* van

voldoening aan de goddelijke rechtvaardigheid, maar het is gemakkelijk hare onvolkomenheid aan te toonen. Toen de Kerk weleer zoo zware langdurige straffen oplegde, meende zij niet, dat zij daardoor meer eischte van de boetvaardigen, dan zij aan de rechtvaardigheid des Heeren verschuldigd waren; zij werd toen bestuurd door den H. Geest, die haar ook nu bestuurt en altijd zal besturen. De zonde verdient altijd dezelfde straf, want God heeft niets van zijne heiligheid verloren. En kunnen de straffen, die nu opgelegd worden, wel vergeleken worden bij die der eerste Kerk? Het is dus duidelijk, dat de Kerk onze zwakheid in aanmerkingen neemt, en dat zij ons liever lang in het vagevuur dan eeuwig in de hel ziet branden. Gewoonlijk is dus die kleine penitentie, die de biechtvader oplegt, onvoldoende om voor de geheele straf te voldoen.

5de *Vr.* Indien nu de absolutie en de penitentie der biecht niet ten volle aan de goddelijke rechtvaardigheid voldoen, hebben wij dan nog andere middelen om haar voldoening te verschaffen?

Antw. Om niet van 't vagevuur te spreken, waar de voldoening streng zal zijn, volgens het woord des Heeren: *dat alles tot de laatste penning zal moeten betaald worden*, zoo hebben wij in dit leven nog drie middelen om te voldoen;

1° Naauwgezet alles nakomen, wat de godsdienst en de pligten van onzen staat ons opleggen, de deugd beoefenen, inwendige en uitwendige versterking beminnen, enz; want ieder werk waarvan de liefde de drijfveer is, verneerdert onze verdiensten en vermindert onze schuld. 2° Alle straffen en tegenspoeden die ons overkomen, b. v. het verlies van ouders, goederen, gezondheid, enz. van Gods hand gewillig aanvaarden. Wanneer men die boproevingen met geduld lijdt, vergadert men zich zeer groote verdiensten. 3° *Aflaten* verdienen.

6de *Vr.* Welke is de schat, waarover de Kerk beschikt, als zij aflaten verleend?

Antw. De schat die de Kerk bewaart, om te voorzien in de behoeften harer kinderen, bestaat uit de overvloedige voldoeningen van Jesus Christus, van de H. Maagd en van de Heiligen.

Eén enkele druppel bloed van Jesus Christus ware meer dan voldoende geweest, om voor al de schulden van het menschelijk geslacht te voldoen, en nu was geheel zijn leven eene gedurige marteling, en zijn dood de vereeniging van alle versmadingen en alle pijnen. Hoevele Heiligen hebben der goddelijke rechtvaardigheid ook meer betaald dan zij schuldig waren! De H. Joannes de Dooper zij hier slechts aangehaald; hij was geheiligd in den schoot zijner moeder, leefde in de woestijn, stierf in de gevangenis

als slagtoffer van zijn ijver voor de dienst des Heeren. En wat te zeggen van die onvergelykelijke Maagd Maria, die nooit iets aan God te voldoen had. dewijl zij zelf de schaduw der zonde niet kende,— die de *Koningin der Martelaren* genoemd wordt, omdat zij meer geleden heeft dan alle Heiligen ooit geleden hebben. Ziedaar, waarin de rijke schat bestaat, waaruit de Kerk de Aflaten put.

7de *Vr.* Wie heeft de magt om over dien schat te beschikken?

Antw. De magt om over dien schat te beschikken, of om aflaten toe te staan, behoort den Paus van Rome voor alle geloovigen, en den Bisschoppen voor hunne onderhoorigen, voor zooverre het hun door het H. Kerkelijk regt is toegestaan.

8ste *Vr.* Is het niet moeilijk te begrijpen hoe wij onze schulden kunnen voldoen met de verdiensten der Heiligen; de Heiligen toch worden in den hemel voor al hun verdiensten beloond, hoe kunnen zij ons er nog iets van mededeelen?

Antw. Men moet onderscheid maken tusschen twee zeer verschillende zaken, te weten: tusschen *verdiensite en voldoening*; de verdiensite is een persoonlijk regt op belooning; dat kan men niet afstaan. De voldoening is de betaling eener schuld, en waarom zou men niet kunnen beta-

len voor een ander? Ieder werk, dat men uit een bovennatuurlijk inzicht verricht, bevat verdienste en voldoening te zamen. De Heiligen hebben al hunne verdiensten medegenomen ten hemel, zij worden er eeuwig voor beloond, maar de overvloed hunner voldoening, of liever hetgeen zij meer voldaan hebben aan de rechtvaardigheid des Heeren dan noodzakelijk was, hadden zij voor zich zelve niet noodig; die overvloed is der Kerk geworden, als aan de natuurlijke erfgenaam harer kinderen. En zoo hebben zich de overvloedige voldoeningen der H. Maagd en der Heiligen gevoegd als kleinestroomen bij den onmetelijken oceaan der verdiensten van Jesus Christus.

9de Vr. Een volle afaat vergeeft alle straffen, waarom dan meer dan één vollen afaat verdienen?

Antw. Om een vollen afaat te verdienen moeten wij ontslagen zijn van alle doodelijke en dagelijksche zonden, en niet de minste verkleefdheid aan de een of andere zonde behouden. Daaruit volgt, dat men zeldzaam een vollen afaat in al zijn uitgestrektheid kan verdienen, en de onzekerheid, waarin wij ons bevinden of wij hem wel verdiend hebben, is reden genoeg, om dikwijls tot die schatten van genade onze toevlucht te nemen, en zoo ten minste gedeeltelijk de vergeving onzer schulden te bekomen. En moeten wij dan alleen op ons zelve bedacht zijn? Zijn er in 't vagevuur geene zielen, die ons dier-

baar zijn; misschien de zielen onzer ouders en vrienden, wier pijnen wij verlichten en verkorten kunnen? Zullen wij haar onze hulp weigeren? Willen wij ons ijverige beschermers bezorgen voor den troon van God; wij kunnen het, zoo wij haar uit de kerker verlossen en haar geluk bespoedigen.

10de *Vr.* Wat moet men verstaau door een aflaat van 30, 40, 100 dagen, van een jaar, van 7 jaren en 7 quadragenen, enz.

Antw. Die verschillende tijds-bepalingen moet men niet toepassen op den duur van de pijnen in het vagevuur, maar op den tijd, die door de vroegere kerkelijke wetten tot boeting bepaald was. Een aflaat b. v. van 7 jaren en 7 quadragenen scheldt ons eene schuld kwijt, waarvoor wij 7 jaren en 7 vasten tijden kerkelijke boete zouden moeten doen. Zoo wij sterven na zulk een aflaat verdiend te hebben, dan dan zouden wij in het vagevuur bevrijd blijven van die pijnen, die door eene boete van 7 jaren en 7 quadragenen worden uitgewischt.

11de *Vr.* Wat verstaat men door een aflaat van 100 jaren; heeft de Kerk ooit iemand zulk eene lange boete opgelegd?

Antw. veronderstel eens, dat iemand 10 of 20 maal een van die groote misdaden heeft begaan, waarvoor de Kerk eene boete van 10 jaren oplegt, dan zou de Kerk hem natuurlijk verantwoordelijk achten

voor 10 of 20 boeten ieder van 10 jaren, of voor een boete van 100 of 200 jaren. Verleent de Kerk een aflat van 100 jaren, dan zegt zij als 't ware: Ik vergeef u door toevoeging van van de overvloedige voldoeningen van Jesus Christus en der Heiligen, de boete, die gij gedurende 100 of 200 jaren zoudt moeten doen, indien gij er voor in staat waart, of de straffen des vagevuurs, die er aan beantwoorden.

12 *Vr* Noem eenige aflaten, die wij het gemakkelijkste kunnen verdienen?

Antw Zoo gij ingeschreven zijt in het broederschap van den Rozenkrans, dan kunt gij op den 1sten Zondag van elke maand 3 volle aflaten verdienen; op elken feestdag der H. Maagd en op de feestdagen der geheimen van den Rozenkrans één vollen aflat; zijt gij lid van het broederschap van het H hart of van het broederschap tot bekeering der zondaren, dan kunt gij voorelk broederschap twee volle aflaten in de maand verdienen ook een voor het broederschap van een Goeden Dood, van de Voortplanting des Geloofs, enz. Er zijn ook vele aflaten verbonden aan het bidden van van den Rozenkrans, van den Angelus enz. En wat den Kruisweg vooral betreft, men kan door die oefening, wanneer wij ze van tijd tot tijd verrichten, vele zielen uit het vagevuur verlossen! De Pausen hebben aan die oefening *alle aflaten* verbonden, *die zij verleend hebben aan hen, die*

de
vel
be
ver
het
me

gev
slav
dat
gro
sch
wie
koc
I
kwi
sch
bilé
den
zelo
aan
zull
van
kon

de H. Plaatsen te Jeruzalem bezoeken. Wij bevelen ook bijzonder aan het Scapulier der Onbevleete Ontvangenis, waaraan nog meer aflaten verbonden zijn dan aan den Kruisweg; alsmede het Scapulier van O. L. V. van den berg Carmel, dat zoo rijk aan aflaten is.

—
2de PUNT.

DE GROOTE AFLAAT VAN HET JUBILÉ.

Het Jubilé werd bij de Joden alle 50 jaren gevierd ter gedachtenis hunner verlossing uit de slavernij van Egypte. Het trompettengeschal, dat dien tijd aankondigde, was het teeken eener groote vreugde; alle schulden werden kwijtgescholden, de slaven herkregen hunne vrijheid. en wie genoodzaakt was geweest, zijn erfdeel te verkoopen, trad weêr in 't bezit zijner goederen.

De Kerk heeft in navolging dier plechtige kwijtschelding, op zekere tijde baren geestelijke schatten overvloediger willen uitdeelen. Het Jubilé der nieuwe wet is *een volle aflaat, verbonden aan eenige voorgeschrevene werken en vergezeld van verscheidene voorrechten, die zijne waarde aanmerkelijk verhoogen.* Het aankondigen van zulk eene gunst moet de vreugde in het hart van elk Christen opwekken; want het is de aankondiging van eene algeheele kwijtschelding, van

eene volmaakte verzoening met God, waardoor, zoo wij slechts willen, alle banden verbroken, alle schulden betaald zullen worden; waardoor wij in al onze rechten en in het bezit onzer goederen, die wij door de zonden hadden verloren, hersteld worden.

Er bestaan twee soorten van Jubilé; het een noemt men *het heilig jaar* of het groot Jubilé, het ander het *buitengewone Jubilé*.

Heilig jaar noemt men het vijf en twintigste, het vijftigste, het vijf en zeventigste en het honderdste jaar van iedere eeuw. In die jaren ziet men te Rome een grooten toevloed van geloovigen, die uit alle deelen der wereld te zamen komen om de graven der Apostelen te vereeren en den aflat van het groote Jubilé te verdienen. Het jaar daaropvolgend wordt die gunst verleend aan alle Bisdommen der wereld; zoodat men in al de kerken, door den Bisschop daartoe aangewezen, den aflat van het Heilig Jaar verdienen kan, mits men alles volbrengt, wat hij heeft voorgeschreven.

Voor het *buitengewone Jubilé* is geen vasten tijd bepaald; de Kerk verleent zulks bij eenige gedenkwaardige gebeurtenissen, zoo als bij de verheffing van een nieuwen Opperpriester, of om de een of andere algemeene ramp af te weeren, f om eene buitengewone gunst van den Hemel te verkrijgen.

VERKLARINGEN.

1ste *Vraag*. Heeft het Jubilé der Joden in iets overeenkomst met dat der Christenen?

Antwoord. Het was daarvan een afbeeldsel, zoodat het Jubilé der Christenen op eene geestelijke wijze datgene uitwerkt in de orde der genade, wat het Jubilé der Joden uitwendig uitwerkte. De volle aflaat, dien wij er in verdienen, is eene kwijtschelding van al wat wij aan Gods rechtvaardigheid verschuldigd zijn; hij bevrijdt ons van de slavernij der zonden; hij neemt weg wat voor ons het bezit der eeuwige erfenis zou verdraagd hebben.

2de *Vr.* Waarom moeten de geloovigen zich meer beijveren den vollen aflaat van het Jubilé dan een anderen te verdienen?

Antw. Hoe uitstekender eene gunst is, des te meer moeten wij haar trachten te verdienen. De aflaat nu van het Jubilé overtreft alle andere; 1. in zijne *uitgestrektheid*, omdat hij aan de geheele Kerk wordt toegestaan, de andere slechts aan zekere kerken, broederschappen, personen, enz; 2. in zijne *voorrechten*, omdat den biechtvaders grootere macht verleend wordt. 3. om de meerdere *zekerheid*, die wij hebben dien aflaat te verdienen.

3de *Vr.* Waarin bestaat die grootere macht der biechtvaders?

Antw. Er bestaan zekere groote misdaden, waarvan op gewone tijden niet alle priesters kunnen absolveeren, wjl de Paus of de Bisschoppen zich voorbehouden hebben die misdaden te vergeven; maar ten tijde van het Jubilé wordt die macht ook verleend aan alle biechtvaders. Eveneens is het met het opheffen der excommunicatie. Ook wordt hun de macht verleend om alle gedane geloften, slechts enkele uitgezonderd, in andere gemakkelijker vrome werken te veranderen, in zooverre zij dit voor het geestelijk welzijn des biechtelings heilzamer oordeelen.

4de *Vr.* Waarom is men tijdens het Jubilé meer zeker, dat men een vollen aflat verdient, dan op andere tijden?

Antw. Men denke slechts hoe moeielijk het is de noodige gesteldheid te hebben, om een vollen aflat in al zijn uitgestrektheid te verdienen. Om nu die gesteldheid te hebben is er geen geschikter tijd denkbaar dan het Jubilé. Want dan is God als het ware bewogen door de gebeden zijner Kerk, al hare kinderen liggen dan geknield voor zijne voeten, dan stort Hij zijne genade om hun vasten, om hunne aalmoezen, om hunne tranen overvloediger over hen uit. Al wat wij in dien tijd zien en hooren sterkt ons geloof, doet onze godsvrucht herleven. Al die onderrichtingen, al die goede voorbeelden, die ijver, om de verplichtingen van den

godsdienst te volbrengen, dat alles stemt het hart van den mensch tot een oprechter berouwen en het hart van God tot eene grootere barmhartigheid. Wij kunnen dus nooit met meer grond vertrouwen, den vollen aflat in zijne uitgestrektheid verdiend te hebben, dan na een Jubilé, dat men met de noodige gestedheid gehouden heeft.

5de *Vr.* Welke werken zijn gedurende het groote en welke gedurende het buitengewone Jubilé voorgeschreven?

Antw. De biecht, de H. Communie, het bezoeken van kerken zijn gewoonlijk voorschriften voor beide Jubiléën; vasten, aalmoezen uitdeelen is meer eigen aan het groote Jubilé. Men moet dus altoos zien wat er wordt voorgeschreven als de Paus een Jubilé toestaat, of de Bisschoppen zulk een Jubilé afkondigen.

3de PUNT.

WAT MEN MOET DOEN VOOR ZIJN NAASTE GEDURENDE HET JUBILÉ.

In dien heiligen tijd werkt de genade wonderlijk in de zielen: Het is als het ware eene heilzame verandering, die de zieken geneest, zelfs een groot aantal dooden tot het leven der genade terugroept. Hoeveel onder onze bloedverwanten, onder onze vrienden zijn tot eene beklagenswaardige lauwheid vervallen! Hoeveel hebben de vriendschap Gods en bijgevolg het eenig

ware leven verloren, en zijn op 't punt in de hel begraven te worden. De goddelijke barmhartigheid komt hun te hulp, doet meer dan ooit poging om hen te redden: zou het misschlen de laatste niet zijn? Zou misschien ook aan onze varige gebeden, aan onze stichtende voorbeelden, aan onze wijze en liefdevolle raadgevingen de genade der bekeering en bijgevolg de eeuwige zaligheid van zoo iemand verbonden zijn? Zeker is het, dat wij er veel toe kunnen bijdragen; want zoo de verergenis de hel met zielen vervult, de zielenijver bevolkt den Hemel.

Toon dan bij deze gelegenheid uwe liefde voor den naaste. Iemand beminnen is iemands geluk willen, en dat geluk volgens zijn vermogen bevorderen; iemand beminnen is medelijden hebben met zijn ongelijk en zijne gevaren. Is er wel een toestand, die meer medelijden verdient, dan die eens zondaars, ingesluimerd aan den rand eens afgronds, waarin hij ieder oogenblik kan nederstorten? En toch, wij hebben tranen om de minste tijdelijke ramp te beweenen onzer vrienden, en wij blijven ongevoelig, wanneer wij hem het verschrikkelijkste, het onherstelbaarste aller ongelukken zien overkomen. Eene moeder, eene echtgenootte vergeet haar eigen lijden, en offert zich als het ware op, om een ziek kind of echtgenoot bij te staan. Hoevele nachten brengt zij slapeloos door! wat al geschrei, als het ge-

vaar grooter wordt, en wanneer zij haar dan door den dood ontrukkt worden, wat al droefheid, wat al geweent! Maar moet men dan zulk eene toegenegenheid laken? Zeker niet! maar laken moet men het, dat men alle zorg besteedt voor het lichaam, terwijl men de ziel vergeet. Neen, wij beminnen onze broeders niet, wanneer wij de belangen hunner zaligheid niet behartigen. En wat moet men wel zeggen van onze liefde tot God? Bemint men iemand zonder te verlangen, wat hij verlangt, zonder te wenschen, wat hij wenscht? Zoudt gij hem beminnen, die aan uwen haard gezeten, uw kind in 't vuur liet vallen, of het er niet uit zou trekken als het er was ingevallen? Zoudt gij het hem gemakkelijk kunnen vergeven, dat hij niets gedaan had, om u een zoo groote droefheid te besparen? Bedriegen wij ons derhalve niet, de ijver voor de zaligheid der zielen is het wezen des Christendoms; hij is voor de liefde, wat de warmte is voor het vuur. Is er geen warmte, er is immers geen vuur; is er geen ijver, er is geen liefde. En de gelegenheid, die zich nu aanbiedt is zoo schoon, om uwe liefde te toonen. Want in de dagen van het Jubilé gaat God kloppen aan de harten zijner kinderen. En wat zal er van worden als wij niet medewerken om Hem den ingang te openen? Welke een troost zal het voor ons zijn, wanneer wij bij het eindigen van het Jubilé zoove-

le ongelukkige zielen den vrede des harten hebben teruggeschonken! Welke zalige vreugde, wanneer wij tot God kunnen zeggen: Gij hebt beloofd, o mijn God, dat hij, die een werk van barmhartigheid zal beoefend hebben, barmhartigheid zal erlangen; ik ben barmhartig geweest voor mijn broeders, Gij zult dan ook mij barhartigheid bewijzen.

VERKLARINGEN.

1ste *Vraag*. Wat moet men van hen denken, die zeggen, dat de zorg voor het heil der zielen aléén den Priesters is opgedragen?

Antwoord. Dat zij in eene grove en gevaarlijke dwaling verkeerden. De priesters hebben, het is waar, het grootste deel in den apostolischen arbeid. Zij zijn krachtens hun staat verplicht aan het heil der zielen te arbeiden, maar, ieder geloovige moet huu daarin de behulpzame hand bieden. Het apostelambt is verschillend, maar ieder heeft het zijne. *Aan ieder heeft de Heer de zorg opgedragen voor elkanders welzijn te waken* (Eccl. 17. 12) Vragen of iemand van die zorg bevrijd is, is hetzelfde als vragen of iemand God en zijn naaste en zich zelve niet behoeft te beminnen; want onze belangen zijn ten nauwste met die van onzen naaste verbonden.

2de *Vr*. Bewerken wij ook ons heil door dat van anderen te behartigen?

Antw. De aalmoes is even voordeelig voor hem die ze uitreikt, als voor hen die ze ontvangen; en dit is bijzonder waar, wanneer wij *Geestelijke aalmoezen* geven. Een stukje brood, een kleed, een glas water, dat men den arme geeft, zal eenmaal in den hemel heerlijk beloond worden, hoeveel te meer kunnen wij dan op belooning rekenen, wanneer wij God doen komen in het hart eens ongelukkigen, wanneer wij aan eene ziel den hemel geven.

3de *Vr.* Hoe kunnen wij de zaligheid van anderen bewerken?

Antw. Door alles wat de heiliging der zielen ten doel heeft, te ondersteunen en aan te moedigen, bijv. de godsdienstige opvoeding der jeugd, de voortplanting des geloofs, de vereeniging ter uitroeing van 't vloeken en tot bekeering der zondaren. Deze en dergelijke instellingen ontrukken duizenden zielen aan de hel. Voor hoeveel duizenden is de Hemel niet geopend door het genootschap der H. Kindsheid? O! de ijver, de ware zielenijver is zoo rijk aan middelen! Vooral zijn er drie zaken, die wij niet moeten vergeten, te weten; het goede voorbeeld, wijze raadgevingen, vurige gebeden.

4de *Vr.* Waarom zegt men, dat het goede voorbeeld zulk een grooten invloed heeft op het hart van den mensch?

Antw. Omdat 's menschen natuur genegen is

tot navolgen. Velen schijnt de beoefening der deugd boven hunne krachten. Zien zij anderen de deugd beoefenen, dan komen zij natuurlijk met den H. Augustinus tot de gevoltrekking: *zij* kunnen het, waarom zou het *mij* ondoenlijk zijn? De kerkelijke geschiedenis leert ons, dat een geheel volk bekeerd is door het goede voorbeeld van één gevangene.

5de *Vr.* Hoe kan men het beste goeden raad geven, om iemand tot de deugd aan te zetten?

Antw. Een wijze wenk, een goed woord over het geluk van een gerust geweten, over Gods goedheid, die steeds onze zonden wil vergeven, kan menigmaal iemand brengen tot eene oprechte bekeering. Maar — ontbreekt u dit middel. bid dan. Zou God u niet verhooren, wanneer gij Hem datgene vraagt, wat Hij zelf zoo vurig wenscht?

4de PUNT.

WAT MEN MOET DOEN VOOR ZICH ZELVEN GEDURENDE HET JUBILÉ.

Van de vijf voorschriften om den afaat van het Jubilé te verdienen: Biecht, Communie, het bezoeken van kerken, vasten en aalmoezen geven, is zeker de biecht het voornaamste. Heeft men goed gebiecht, dan is men verzoend met God, en in staat Hem waardig te ontvangen in de H. Communie en daar doorgroote genaden te verdie-

nen. Daarom moeten wij niets vuriger verlangen dan het Sacrament der biecht met de noodige gesteldheid te ontvangen. De biecht van het Jubilé moet eene gebeurtenis van ons leven zijn, die nooit uit ons hart wordt gewischt. Wel hem, die daarin, wanneer hij den dood nabij is, een krachtige beweegreden tot vertrouwen mag vinden!

Ieder onderzoeke vooral zijne voorgaande biechten. Konden wij helaas met grond gelooven, dat zij Gods verontwaardiging slechts vermeerderd hadden, o! dan is er geen tijd meer van uitstellen; dan is het oogenblik daar, waarop gij dat verschrikkelijk juk van uwe schouders moet werpen. Hoe wilt gij nog langer voortleven met eene hel in uwe ziel?

Maar waarin bestaat dan die volmaakte gesteltenis bij het ontvangen van het Sacrament der biecht? De woorden, die Mozes tot het volk van Israël sprak, zijn ook tot ons gericht: „*Zoo gij den Heer zoekt uit ganscher harte, zult gij Hem vinden*” (Deut 4. 29.). *Iets uit ganscher harte doen*, is vurig verlangen om het goed te doen, en daarvoor alles *met oprechtheid* in het werk te stellen. Dit laatste zegt alles. Wij moeten oprecht zijn in het *versoeien* der zonden, oprecht in de *beschuldiging* der zonden.

Slechts de berouwhebbende verkrijgt vergiffenis van God. Stellen wij dus alles in het werk,

om met deze gesteldheid voor den biechtvader te verschijnen. Zij zal voor ons dat edelgesteente zijn, waarvan het Evangelie spreekt, zij zal ons heil zijn. Laten wij al onze oefeningen, onze gebeden, goede werken, alles daartoe inrichten, om *een levendig berouw* te verkrijgen. Denken wij vooral hoeveel genade wij van God hebben ontvangen; aan de groote ondankbaarheid, waarmee wij Hem behandeld hebben, toen wij zondigden; aan het smartvol lijden van Jezus Christus, waarvan wij de oorzaak geweest zijn; want Hij is gestorven voor onze ongerechtigheden. Denken wij toch, dat, zoo wij in staat van zonden sterven, we niet minder tot de eeuwige straf zullen veroordeeld worden, als ware een God voor ons niet gestorven.

Hebben wij een oprecht berouw, dan zal onze *beschuldiging ook oprecht* zijn. Want eene ziel, die levendig getroffen en afkeerig is van hare zonden, vreest geene vernedering, zoo zij slechts vergeving kan bekomen. En hebben wij eenmaal eene goede biecht gesproken, dan is het gemakkelijk de overige voorschriften van het Jubilé te vervullen.

VERKLARINGEN.

1ste *Vraag*. Waarom moet zich het berouw ook tot de toekomst uitstrekken?

Antwoord. Niemand wil nog datgene bedrijven,

wat hem leed is ooit bedreven te hebben. Na berouw volgt bekeering, na bekeering verandering van leven; een vermorzeld hart is een hart, dat veranderd is, dat alles haat, wat het vroeger misdadig bemind had. Die de zonde haat, schuwt de gelegenheden en maakt het vaste voornemen geene zonden meer te bedrijven.

2de *Vr.* Dikwijls gebeurt het, dat men meer door eenig ander ongeval getroffen wordt, dan door het ongeluk God vergramd te hebben, heeft men dan geen goed berouw?

Antw. Daar de zonde het grootste van alle kwaad is, moeten wij niets zoo *verafschuwen* als de zonde, als de zonde, maar ik zeg niet, niets zoozeer *beweenen*. Want hoezeer zij ook al onze tranen verdienen, stelt God toch een vermorzeld en verootmoedigd hart vóór betraande oogen. Hij eischt van ons die gevoeligheid niet, die van ons niet afhangt, maar Hij vraagt van ons een vast besloten wil. Het vast voornemen om alle zonden te vluchten wordt te recht als een der kentekenen van een goed berouw aangemerkt.

3de *Vr.* Zoo men in de onmogelijkheid verkeerde eenige van de in 't Jubilé voorgeschreven werken te verrichten, moet men daarom de hoop opgeven van Aflaat te verdienen?

Antw. Geenzins, want de biechtvader kan hierin dispenseeren, krachtens de hem verleende macht. Zieken en zwakken kunnen van het vasten en het

bezoeken der kerken, armen van het geven van aalmoezen ontslagen worden. 't Is evenwel in den geest der Kerk, deze werken door andere te vervangen; bijv. de lichamelijke aalmoes door de geestelijke; het vasten of het bezoeken der kerk door eenig ander godvruchtig werk.

4de *Vr.* Welke orde kan men 't best houden in hetgeen is voorgeschreven?

Antw. De werken, die men gedurende het Jubilé in staat van genade doet, hebben bij God zeer groote verdiensten. Men kan dus niets beter aanraden, dan eerst te biechten, vervolgens de andere werken te verrichten, en ten laatste de H. Communie te ontvangen.

A. M. D. G.

EENIGE GEBEDEN,

DIE MEN MET VRUCHT

GEDURENDE HET JUBILÉ ZAL KUNNEN
BIDDEN.

—
(De volgende korte gebeden kan men dikwijls gedurende den dag bidden, b. v. vóór of na de predikatie).

Schietgebed tot Jesus.

Mijn Jesus, barmhartigheid! (100 dagen afluat.)

*Opdracht van zich zelven aan het H. Hart van
Jesus.*

(Voor een afbeeldsel van het H. Hart.)

Om U mijne dankbaarheid te betuigen en mijne ongetrouwheden te herstellen, geef ik NN. U mijn hart, en wijd mij zelven geheel en al aan U, minnelijke Jesus; met hulp van uwen bijstand neem ik mij voor, niet meer te zondigen. (100 dagen, eens per dag)

**Gebed van de gelukzalige
Margaretha Maria Alacoque.**

Eeuwige Vader, vergun mij, dat ik U het hart van Jesus Christus, Uwen welbeminden Zoon, aanbied, gelijk Hij zelf het U als zoenoffer heeft opgedragen. Aanvaard dit offer voor mij, zoowel als al de verlangens, gevoelens, neigingen, bewegingen en handelingen van dit heilig Hart. Zij zijn alle de mijne, sedert Hij zich voor mij opofferde, en voortaan wensch ik geen andere verlangens te hebben dan de Zijne. Neem ze aan in voldoening voor mijne zonden en als dankbetuiging voor al Uwe weldaden. Verleen mij door Zijne verdiensten al de voor mijne zaligheid noodige genade en, inzonderheid, die van volharding tot het einde. Ontvang ze als zoovele betuigingen van liefde, aanbedding en lof, welk ik Uwer Goddelijke Majesteit opdraag, aangezien het door

Jesus, wiens hart zoo van liefde voor ons ver-
teerd wordt, dat uwe gezegende Moeder, de
H. Maagd Maria, het niet kon begrijpen,
Jesus, wiens hart zich liefdevol zelfs over de
grootste zondaars uitstrekt,
Jesus, wiens liefdevol hart de vreugde is der
zegepralende Kerk,
Jesus, wiens liefdevol hart de strijdende Kerk
troost en ondersteunt,
Jesus, wiens liefdevol hart de lijdende Kerk
verkwikt en verlost,
Jesus, wiens liefdevol hart alle mogelijke liefde
in zich besluit,
Jesus, wiens liefdevol hart voor ons is als dat
van een waren en getrouwen vriend,
Jesus, wiens liefdevol hart voor ons is als dat
van den edelmoedigsten weldoener,
Jesus, wiens liefdevol hart voor ons is als dat
van een broeder en zuster,
Jesus, wiens liefdevol hart voor ons is als dat
van een getrouwen en minnenden echtgenoot,
Jesus, wiens liefdevol hart voor ons is als dat
van teederminnende ouders,
Jesus, wiens liefdevol hart voor ons is dat
van een Schepper en Verlosser,
Jesus, wiens liefdevol Hart, voor ons klopt
van eene liefde, die alle geschapene liefde
oneindig overtreft, ontferm U onzer!
Hart van Jesus, in den Hof van Gethsemane

ontferm U onzer!

ontferm U onzer!

in de diepste droefheid gedompeld bij het
zien onzer ondankbaarheid. Wij aanbidan U!
Hart van Jesus, aan het kruis met eene lans
doorstoken, wij aanbidden U!

Hart van Jesus, waaruit voortgekomen is de
H. Kerk, Uwe bruid, gelijk Eva uit de zijde
van den slapenden Adam.

Hart van Jesus, het eerst aanbeden door Uwe
bedroefde Moeder,

Hart van Jesus, aanbeden door Uwe beminde
leerlingen,

Hart van Jesus, aanbeden door Maria Mag-
dalena, wij

Hart van Jesus, aanbeden door tallooze he-
melsche geesten, aanbidden U!

Hart van Jesus, aanbeden door den H. Thomas,

Hart van Jesus, aanbeden door al Uwe Apos-
telen en Leerlingen,

Hart van Jesus, zegepralend en verheerlijkt
aan de rechterhand Uws hemelschen Vaders.

Hart van Jesus, aanbeden door geheel het
hemelsch Hof,

Hart van Jesus, levend en verheerlijkt, ofschoon
verschelen, in het H. Sacrament des altaars,

Hart van Jesus, door alle ware vrienden Gods
op onze altaren aanbeden,

Hart van Jesus, op eene onwaardige wijze in
het Sacrament Uwer liefde veracht en ont-
heiligd,

Hart van Jesus, door joden, ketters, en slechte christenen grovelijk beledigd, wij aanbidden U!

Hart van Jesus, oceaan van goedheid en afgrond van barmhartigheid, wij aanbidden U!

Hart van Jesus, onneembare sterkte voor allen, die hunne toevlucht daarin zoeken, wij aanbidden U!

Hart van Jesus, onuitputbare bron van genade en zegening, wij aanbidden U!

Hart van Jesus, schitterender dan de zon en schooner dan al het geschapene, wij aanbidden U!

Jesus, door de droefheid van Uw aanbiddeljk hart, verleen ons een volmaakt berouw over onze zonden, verhoor ons!

Jesus, door de wond en het bloed van Uw Goddelijk hart, verleen ons de genade een heilig leven te beginnen en daarin tot ons einde te volharden,

Jesus, gewaardig U door de onuitsprekelijke vreugde van Uw teederminnend hart ons in onze beproevingen bij te staan en te vertroosten,

Jesus, door de eidelooze liefde, waarvan Uw hart brandt, verleen ons, dat wij in Uwe liefde toenemen tot aan onzen dood,

Jesus, geef dat wij steeds in Uw eindeloos minnend hart mogen verblijven,

Jesus, help ons door uwe macht onze harten gelijkvormig aan het Uwe te maken,

Verhoor onsi

wij aanbidden U!

Jesus, vereenig onze harten met het Uwe gedurende dit leven en in de eeuwigheid,
Jesus, versterk den band, die Uw hart met onze harten vereenigt zoodanig, dat wij liever alles zouden willen verliezen en alles lijden, dan U te beleedigen,

Jesus, doe ons branden van een heiligen ijver voor Uwe eer, de zegepraal der H. Kerk en de zaligheid der zielen.

Jesus, geef ons een standvastigen en gematigden ijver om het kwaad door het goed te overwinnen,

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, vergeef ons, o Jesus,

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, verhoor ons, o Jesus,

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, ontferm U onzer, o Jesus,

Jesus, hoor ons,

Jesus, verhoor ons.

Gebed van den H. Alphonsus de Liguori tot het Heilig hart van Jesus.

Aanbiddeijk Hart van mijn Jesus, Hart opzettelijk geschapen om de menschen te beminnen, tot heden heb ik U niets dan ondank betoond. Vergeef het mij, o Jesus, Hart van mijn Jesus, afgrond van liefde en barmhartig-

verhoor ons!

heid, hoe is het mogelijk, dat ik, bij het zien van Uwe goedheid jegens mij en mijne ondankbaarheid, niet van droefheid sterf? Gij mijn Schepper, hebt, na mij het aanzijn geschonken te hebben, Uw bloed en leven voor mij ten beste gegeven; en daarmede niet tevreden, hebt Gij nog een middel uitgevonden om U in het H. Sacrament Uwer liefde dagelijks voor mij op te offeren, U blootstellende aan duizend beledigingen en versmadingen. Ach, Jesus, verwond mijn hart met een groot berouw over mijne zonden en eene vurige liefde tot U. Verleen mij door Uwe tranen en bloed de genade om in eene vurige liefde tot U tot aan mijn laatsten zucht te volharden.

Offerande van het dierbaar Bloed van J. C.

Eeuwige Vader, ik offer U het allerkostbaarst Bloed van Jesus Christus, ter voldoening voor mijne zonden, en voor de behoeften der Heilige Kerk. (100 dagen.)

Gebed van den H. Ignatius.

Ontvang, Heer, geheel mijne vrijheid, mijn geheugen, mijn verstand, geheel mijnen wil. Alles wat ik heb of wat ik bezit, heb ik van U ontvangen; ik geef het U geheel terug en stel het volkomen ter beschikking van Uwen H.

verhoor onsi

de
us.

op-
nin-
be-
van
tig-

wil. Schenk mij uwe liefde en uwe genade,
dan ben ik rijk genoeg en vraag U niets anders.

Schietgebed tot Maria.

Zoet Hart van Maria, wees mijne toevlucht!
(300 dagen.)

Opdracht aan Maria.

(Des morgens en des avonds met een *Wees
gegroet.*)

O mijne Meesteres, O mijne Moeder! gedenk
dat ik de uwe ben. — Bewaar en bescherm mij
als uw eigendom en uwe bezitting.

(100 dagen eens per dag voor deze opdracht
en verzuchting, — 40 dagen telkens voor de
verzuchting alleen in bekoringen.)

Verzuchting.

O mijne Meesteres, O mijne Moeder! ik offer
mij geheel aan u, en om u mijne liefde te too-
nen, wijd ik u heden mijne oogen, mijne ooren,
mijnen mond, mijn hart, mij zelve geheel en
al toe. Daar ik dus geheel de uwe ben, o
goede Moeder! bewaar en bescherm mij als uw
eigendom en uwe bezitting.

Gebed van den H. Bernardus.

Gedenk, o goedertierenste Maagd Maria! dat

het nooit is gehoord, dat iemand die zijne toevlucht tot u neemt, uwe hulp verzoekt, of om voorspraak bidt, door u is verlaten geworden, met zulk een vertrouwen beziel, neem ik mijne toevlucht tot U, o Maagd der maagden, en zuchtende onder den last mijner zonden, kom ik tot u, en werp mij voor uwe voeten neder. — Ach! wil toch, Moeder van het eeuwig Woord, mijne gebeden niet versmaden, maar hoor die genadiglijk aan, en gewaardig U die te verhooren. (300 dagen.)

Gebed tot den H. Josef.

O Vader en beschermer der Maagden, gelukzalige Josef, aan wiens getrouwheid Jesus, de onschuld zelve, en Maria, de Maagd der maagden, werden toevertrouwd; ik bid u met het vurigste aanhouden, in den naam van Jesus en Maria, dat dubbel pand uwer teederheid, mij de genade te bekomen, dat ik van alle onzuiverheid bewaard, het geluk moge hebben, met een onbesmetten geest, met een hart zonder vlek van zonden en met een rein lichaam, Jesus en Maria altijd waardiger te dienen. Amen.

Aanroeping van Jesus, Maria en Josef.

Jesus, Maria, Josef, ik geef u mijn hart, mijn geest en mijn leven!

Jesus, Maria, Josef, staat mij bij in mijn
laatsten strijd!

Jesus, Maria, Josef, dat mijne ziel, na mijn
dood, in uw gezelschap in vrede ruste! (100
dagen voor elk dezer schietgebeden.)

GEBEDEN VÓÓR EN NA DE BIECHT.

(Men kan deze gebeden ook zeer nuttig alle
dagen van 't Jubilé bidden.)

---

*Gebed van den H. Thomas van Aquinen
vóór de Biecht.*

Tot U, o mijn God! bron van alle barmhar-
tigheid, nader ik arme zondaar. Gewaardig
U dan mij van mijne ongerechtigheden te zui-
veren. O zon der rechtvaardigheid, schenk het
licht aan een blinde. O eeuwige geneesheer,
genees mijne wonden. O koning der koningen,
bekleed mij met het kleed der genade. O mid-
delaar tusschen God en de menschen, bewerk
de verzoening voor een schuldige. O goede
herder, voer een verdwaalde terug op het pad
der waarheid. Schenk, o mijn God, barmhar-
tigheid aan een ongelukkige, vergeving aan een
zondaar, het leven aan een doode, de recht-

vaardiging aan een goddelooze, de zalving der genade aan een versteende. O God vol van goedertierenheid, breng mij tot U, die aan de genade weerstand bood; richt mij op van mijnen val, houd mij staande in de genade, blijf mijn leidsman op den weg, dien ik moet bewandelen, vergeet mij niet, die U vergeet, verlaat mij niet, die U verlaat, verwerp mij niet, die tegen U zondigde. Ik smeek U, wil toch geen acht slaan op mijne ongerechtigheden, maar op uwe onmetelijke goedheid, vergeef mij vol goedertierenheid, wat ik misdaan heb, schenk mij droefheid over het verledene en krachtige genade voor het toekomstige. Amen.

*Gebed van de H. Catharina van Senen
vóór de Biecht.*

O goede Jesus, die nog een zachtmoedig Lam zijt, doch weldra mijn rechter zult zijn, behoud voor mij uwe zachtmoedigheid, wanneer ik voor uw en rechterstoel zal verschijnen. Heer mijn God, straf mij voor mijne zonden in dit leven. Het lichaam, dat ik van U ontvangen heb, breng ik U heden als een offer, gewaardig het te aanvaarden. Ik geef mij geheel aan U over, handel met mij volgens uwe rechtvaardigheid. Kap en kerf mij in dit leven, maar spaar mij in de eeuwigheid.

H. Maria, Moeder Gods en mijne moeder,
bid voor mij, nu en in het uur van mijn dood.
Amen.

Gebed van de H. Gertruda vóór de Biecht.

O mijn opperste Heer! ik onwaardige zondaar beken met de meeste droefheid, dat ik helaas! door menschelijke zwakheid, zoo dikwijls tegen uwe goddelijke almacht, door onwetendheid tegen uwe goddelijke wijsheid en door boosheid tegen uwe eindelooze goedheid gezondigd heb. Dan, o Vader van alle barmhartigheden, ik bid U, vergeef het mij. Uwe almacht geve mij krachten, om voortaan al de hinderpalen, die ik op den weg der zaligheid zal ontmoeten, uit den weg te ruimen; uwe grenzelooze wijsheid lichte mij voor, om met de meeste zorg alles te vermijden wat aan uwe allerheiligste oogen kan mishagen; en uwe eindelooze goedheid helpe mij, om voortaan met overbreekbare getrouwheid mij aan uwe heilige dienst te hechten, en nooit meer, zelfs het geringste te doen, dat zou strijden met uw goddelijk welbehagen. Amen.

*Gebed tot de H. Maagd Maria
vóór de Biecht.*

Heilige Maagd! ter nedergeslagen over mijne zonden, over mijne zwakheid en over mijne ar-

moede, neem ik mijne toevlucht tot u. Verwaardig u mijn gebed aan te hooren. Open uwe ooren voor mijne verzuchtingen, en de bron uwer barmhartigheid voor mijne tranen. Doordrongen van oprecht berouw over mijne gebreken, smeeik ik door uwe tusschenkomst, van uwen goddelijken Zoon vergiffenis. Haast u om mij te verzoenen met mijnen Rechter. Maak dat ik door u de nederigheid, zuiverheid, liefdadigheid, zachtmoedigheid en al die deugden verwerve, die in reinheid de leliën overtreffen en den glans der bloemen, die de aarde versieren. Wees voor mij het liefelijk paradijs, van waar een stroom des levenden waters vloeit, dat mij kan zuiveren en mij welgevallig kan maken in de oogen des Heeren. O Maria, toevlucht der zondaren, bid voor mij. Amen.

Acte van een volmaakt berouw.

O allerbeminnelijkste God! neen, niet zoozeer de schrik voor de hel, de vrees van uw schoonen Hemel te verliezen, maar uwe liefde is het, die mijn berouw, mijn leedwezen opwekt. Helaas! door mijne zonden heb ik uwe goddelijke majesteit beleedigd, uwe beminnelijke goedheid veracht! O allertzachtmoedigste Jesus! vergeef mij, ach, vergeef mij en erbarm U mijner. O mijn God! ik verfoei de zonden, die ik be-

dreven heb, meer dan de hel zelve; ik verfoei ze allen in het algemeen en elk daarvan in het bijzonder om U. Ach! ondersteun mij door uwe goddelijke kracht, dan zal ik voortaan de zonden, die U mishagen, niet meer bedrijven; dan zal ik, verzezen tot het leven der genade, in uwe liefde volharden. Amen.

Gebed na de Biecht.

Almachtige en medelijdende God, wiens barmhartigheid zonder grenzen is, en wiens goedheid nooit wordt uitgeput, ik dank uwe liefdevolle Majesteit uit geheel mijn hart en uit alle krachten mijner ziel voor de onschatbare genade, die Gij mij bewezen hebt, door mij al mijne zonden te vergeven, en mij weer in uwe vriendschap op te nemen. Gezegend zij de teederheid van uw goddelijk Hart, en gezegend zij de liefde van uwen allerliefsten Zoon, die ons een zoo gemakkelijk en krachtig middel geschonken heeft tot vergeving der zonden. In vereeniging met al de offers van dankbaarheid, die alle ware boetvaardigen U ooit hebben opgedragen, dank ik U, o mijn God, uit al de krachten mijner ziel, in naam van alles wat is in den hemel, op de aarde en onder de aarde, voor nu en voor de gansche eeuwigheid. Amen.

Ander gebed na de Biecht.

Hartelijk dank, lieve Jesus, voor de onuit-

sprekelijke genade, die Gij mij hebt bewezen. Ik had gezondigd, ik had dikwijls uwe goddelijke majesteit beleedigd, en Gij lieve Jesus, Gij hebt mij nu in uwe eindelooze goedheid vergeven. O! verleen diezelfde genade, vergeving en barmhartigheid aan allen, voor wie gij den smartelijken kruisdood hebt willen sterven. Ik vraag het U, goede Jesus, door uwe eindelooze liefde, door uwe tranen, uw zweet en uw dierbaar bloed, ik vraag het U door de verdiensten der H. Maagd Maria en van alle Heiligen. Amen.

GEBEDEN VÓÓR EN NA DE H. COMMUNIE.

(Men kan deze gebeden ook elken dag van 't Jubilé verrichten, zoo men dan slechts op een geestelijke wijze communiceert.)

Gebed vóór de H. Communie.

Heer, ik ben niet waardig aan uwe H. Tafel te verschijnen, en U in mijn zondig hart te ontvangen, maar Gij, o mijn God, Gij wilt ook bij de zondaren uw intrek nemen, en schenkt den ootmoedige genade. Ach! spreek slechts één woord, het troostwoord: *Uwe zonden zijn u vergeven*, en mijne ziel zal gereinigd wezen. Uwe ontfermende liefde is grooter dan mijne onwaardigheid. Om mij te bewijzen, dat ik

weêr in genade ben aangenomen, noodigt Gij mij aan uwe H. Tafel, en Gij wilt mij spijzen met uw allerheiligst Vleesch en Bloed, om mij op het innigst met U te vereenigen. Kom goede Jesus, kom; bereid zelf in mij eene woning Uwer waardig. Verdelg door het vuur uwer liefde al wat in mij zondig is. Vereenig mij op nieuw met U. zoodat mij niets in eeuwigheid meer van U scheide. Kom, mijn Jesus, kom, mijn Jesus, kom mijn hart is bereid.

Gebed na de H. Communie.

Neem, goede God! deze H. Communie tot voldoening mijner zonden genadig aan. Zie ontfermend op mij neder! Geef mij kracht tot den strijd tegen de zinnelijkheid en sterkte tegen alle bekoringen. Verleen mij, goede Jesus, uw bijstand, om mijne voornemens getrouwlijk ten uitvoer te brengen, en het werk mijner bekeering standvastig te voltrekken. Zegen mijne voornemens, zegen mijne werken, opdat ik waardige vruchten van bekeering moge voortbrengen!

Verleen mij en allen, voor wie ik verplicht ben te bidden, en ware vreugde en den vrede des harten, de verbetering des levens, tijd tot boetvaardigheid, de genade en vertroosting van den H. Geest, de volharding in het goede, en na dit leven het leven in eeuwigheid. Amen.

*Gebed ter eere der H. Maagd Maria,
na de H. Communie.*

O allerheiligste Moedermaagd, die verdiend hebt den zelfden Jesus, dien ik nu heb ontvangen, in uw allerzuiversten schoot te dragen, en Hem als Verlosser aan de wereld te schenken; bid voor mij bij uwen Zoon; en verkrijg mij de vergiffenis voor de onachtzaamheid en onwaarheid, waarmede ik Hem in de H. Communie heb ontvangen. Amen.

GEBEDEN

OM DEN VOLLEN AFLAAT BIJZONDER VAN 'T
JUBILÉ TE VERDIENEN.

Voorbereidings-Gebed.

Almachtige, eeuwige God, door wiens barmhartigheid ik hoop ontslagen te zijn van al mijne zonden en van de eeuwige veroordeeling, ik neem mijne toevlucht tot den onuitputbaren schat der verdiensten van uw eeniggeboren Zoon Jesus Christus; en van alle Heiligen, omdat mij nog tijdelijke straffen wachten; dat de overvloed van dien schat mijne armoede en behoefte aanvulle: daar ik uit mij zelve niet in staat ben, die straffen uit te wischen. Ik verklaar mij bereid,

om alles te doen, wat daartoe vereischt wordt. Gewaardig U, Vader van barmhartigheid, dit alles aan te nemen in vereeniging met het leiden en den dood van uwen Zoon, en mij, hoe onwaardig ook, deelachtig te maken aan dezen vollen aflat.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

1e GEBED.

Gebed tot God den Vader, voor de verheffing van onze Moeder de H. Kerk.

Gedenk, eeuwige Vader, uwe vergadering, die van het begin de uwe geweest is. Erken de Kerk als de bruid van uwen eeniggeboren Zoon, die zich gewaardigd heeft voor Haar zijn bloed te vergieten. Verhef Haar, smEEK ik U, dermate door den glans der heiligheid, door den rijkdom der genade en door de voortreffelijkheid van het toekomende erfdeel, dat het blijke, dat zij zulk een bruidegom en zoo groot een verossingsprijs is waardig geweest. Zie met goedertierenheid neder op de kinderen der H. Moeder, en vereenig met hen alle volkeren der aarde, opdat alle U, den eeuwigen Vader en Jesus Christus, dien gij gezonden hebt, met een levendig geloof erkennen, met een groot vertrouwen aanroepen en volmaaktelijk beminnen. Amen. Onze Vader. Wees gegroet enz.

v. Bezoek, Heer, en beschouw dien wijngaard.

R. En volmaak hem, dien uwen rechterhand geplant heeft.

Laten wij bidden.

Zie gunstig neêr, bidden wij U, o Heer, op deze uwe vergadering, waarvoor Jesus Christus niet gearzeld heeft in de handen der goddeloozen te worden overgeleverd en aan het kruis te sterven. Hij, die met U leeft en heerscht in de eenheid des H. Geestes, in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

2e GEBED.

Gebed tot God den Zoon, voor de uitroeing der Ketterijen.

O Jesus, waarachtig licht, die elken mensch verlicht, welke in de wereld komt. maak, bid ik U, door uw onschatbaar lijden en dood, dat de duisternissen en dwaling en ongeloof verdreven worden, dat allen het licht uwer waarheid omhelzen. en dat allen tot den schoot uwer eenig ware Kerk terugkeeren. Goede Herder! die uw leven voor uwe schapen hebt ten beste gegeven, beveilig uwe kudde en bescherm haar tegen het geweld en de hinderlagen van hen, die in schaapskleederen zich vertoonen, maar inwendig grijpende wolven zijn. Geef, dat allen

slechts één herder erkennen, en dat allen slechts ééne kudde uitmaken. Blijf bij ons, Heer, want Gij hebt gezegd: „Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der eeuwen.” Toon, dat uwe Kerk op eene steenrots gebouwd is, en dat de poorten der hel niets tegen haar vermogen. Amen. Onze Vader. Wees gegroet, enz.

v. Lever de ziel van hen, die u belijden niet aan verscheurende vijanden over.

R. En vergeet toch niet voor altijd de zielen uwer arme kinderen.

Laten wij bidden.

Verhoor, bidden wij U, o Heer, goedgunstig de gebeden uwer Kerk: opdat zij U, nadat alle tegenstand en elke dwaling vernietigd zijn, in vrijheid en vrede diene. Door Christus onzen Heer Amen.

3e GEBED.

Gebed tot God den H. Geest, om de eendracht der Christene Vorsten te verwerven.

O H. Geest van liefde en vrede, die zoovele en zoo verscheidene volkeren in de eenheid des geloofs vergaderd hebt, verleen aan de Christene Vorsten en hunne raadslieden den overvloed uwer gerade en schenk aan hunne harten de

gaaf uwer liefde. opdat allen daardoor mogen erkennen, dat zij tot het getal der uitverkorenen behooren en den naam van Christus waardig zijn. Maak, dat zij door geen begeerlijkheid vervoerd, ooit iets bedrijven, wat met uwe glorie en de eendracht der H. Kerk in strijd is: maar dat zij met vereende krachten zich zelve, en het volk dat hun is toevertrouwd, tot de woningen des eeuwigen vredes en tot het hemelsch Jerusalem trachten te leiden. Amen. Onze Vader. Wees gegroet enz.

v. De vrede zij in uwe kracht.

r. En de overvloed in uwe burchten.

Laten wij bidden.

God, van wien de heiligen verlangens, goede raadsbesluiten en rechtvaardige werken voortkomen, geef uwen dienaars den vrede, welken de wereld niet geven kan, opdat onze harten getrouw zijn aan uwe geboden, en de tijden, nadat alle vrees voor de vijanden is weggenomen, onder uwe bescherming rustig zijn. Door Christus onzen Heer. Amen.

4e GEBED.

Gebed tot de H. Drievuldigheid, waardoor men alle werken, die men verricht heeft om den aflat te verdienen, aan haar opdraagt.

Ik meen, o H. Drievuldigheid, alles ver-

richt te hebben, wat vereischt wordt, om de kwijtschelding der verdiende straffen te bekomen. Niet alleen dit, maar nog veel meer moesten wij doen voor uwe goddelijke Majesteit, waaraan wij zooveel zijn verschuldigd. Aan uwe oneindige goedheid en milddadigheid, die Gij ons, schoon alleronwaardigst, betoond hebt, moet het worden toegeschreven, dat Gij de nietswaardige werken, die wij U als uwe dienaars verschuldigd zijn, zoo milddadig wilt beloonen, Ontvang dan, H. Drie-vuldigheid, van mij deze werken, hoe ik ze dan ook moge gedaan hebben, en maak dat het onvolmaakte er van, door het lijden en den dood van Jesus Christus onzen Heer en door zijn allerkostbaarst voor ons vergoten bloed, wordt aangevuld: maak mij (of de ziel van....) aan dezen vollen aflat deelachtig, waarvoor U den hemel en aarde lof en dank zullen zeggen met mij, nu en in de eeuwigheid. Amen. Onze Vader. Wees gegroet, enz.

KRUISGEBED.

(Waaraan volle aflat is verbonden, mits men na gebiecht en gecommuniceerd te hebben, het voor een kruisbeeld ver-richte en bidde tot intentie van Z. H. den Paus. Toepasselijk ook aan de geloovige zielen.)

Gebed.

Zie, o goede en allerzoetste Jesus! ik werp mij op mijne knieën voor uw aanschijn, en bid en smEEK U met de grootste vurigheid des harten, dat Gij levendige gevoelens van geloof, hoop en liefde, een waar berouw over mijne misslagen en den vasten wil, om die te verbeteren in mijn hart gelievet te prenten; terwijl ik met eene groote aandoening en droefheid des harten, uwe vijf wonden bij mij zelve overweeg en in den geest aanschouw, voor oogen hebbende, hetgeen de profeet David reeds van U, o goede Jesus, zeide: „Zij hebben mijne handen en voeten doorboord, zij hebben al mijne beenderen geteld.” Ps, XXI, 17, 18.

Gebed van den H. Paus Pius V voor de Kerk.

Heilige God, die de ongerechtigheden van hen, die zich tot U bekeerd hebben, niet meer indachtig zijt, maar hunne verzuchtingen vol barmhartigheid verhoort, zie op uwe tempels die door de handen der ongeloovigen ontheiligd zijn, en op de verdrukking uwer teêr geliefde kudde goedgunstig neder. Weer uw erfdeel, dat gij door het vergieten van het allerkostbaarst bloed van uwen eeniggeboren Zoon verkregen hebt, gedachtig, Bezoek liefdevol den wijn-

gaard, dien gij met uwe rechterhand geplant hebt, welken een verwoestend dier tracht te vernielen; bekleed zijne bearbeiders met sterkte tegen den haat zijner verwoesters; doe hen overwinnen en geef hun, die hem goed bearbeiden, bezit van uw rijk. Door Christus onzen Heer. Amen.

Gebed van den H. Franciscus Xaverius, voor de bekeering der heidenen, ketters en zondaars.

O eeuwige God, Schepper van alles, gedenk dat de zielen der ongeloofigen, ketters en zondaren door U zijn voortgebracht en volgens uw beeld en gelijkenis geschapen zijn. Zie, Heer, de hel wordt tot beleediging van uwen H. Naam door deze zielen vervuld. Gedenk, dat Jesus uw beminde Zoon, om hunne zaligheid den allerwreedsten dood heeft ondergaan; duld niet, o Heer, dat uw Zoon door de ongeloofigen, ketters en zondaars nog veracht worde, maar bevredigd door de gebeden der Heiligen en der kerk, de allerheiligste bruid van uwen Zoon; wees uwer barmhartigheid gedachtig; vergeet de afgoderij, ongeloofigheid, verhardheid en boosheid dier ongelukkigen; maak, dat ook zij eens erkennen, en beminnen, hem, dien gij gezonden hebt, Jesus Christus onzen Heer, die onze zaligheid, ons leven en onze verrijzenis is, door wien wij

verlost en bevrijd zijn, en aan wien glorie zij, gedurende de eeuwen der eeuwen. Amen.

Gebed om volharding.

Lieve Jesus! ik heb dan met uwe genade gedurende het Jubilé alles verricht, wat Gij van mij verlangd hebt. Ik heb de grootheid uwer liefde en barmhartigheid overwogen ik heb het verschrikkelijke der doodzonde, het ondankbare der dagelijksche zonde beter dan ooit ingezien; ik heb de zekerheid van den dood, de gestrengheid van het oordeel, het vreeselijke van de hel, maar ook het schoone, het eeuwig gelukkige van den hemel beschouwd. Ik heb na het overwegen van dat alles mijne zonden beweend en verfoeid, ik heb een berouwvolle biecht gesproken, ik heb op eene heilige wijze gecommuniceerd, ik heb voor eeuwig aan U getrouwheid gezworen. Maar, ach Heer, zal ik volharden? zal ik nooit meer zondigen? schrikkelijke gedachte..... zal ik volharden?..... o Jesus geef mij bij al die genaden, die Gij mij gedurende het Jubilé geschonken hebt, nog de gaaf van volharding; als ik U er om bid, zult gij mij ze geven, dit hebt Gij beloofd. Ach Jesus, geef mij dan volharding, dit vraag ik U door de verdiensten van uw bloed; door de verdiensten

en voorspraak van uwe H. Moeder, van alle Engelen en Heiligen. Amen.

J. M. J.

— —
**Van het begin der H. Mis tot aan
het Evangelie.**

Het Hart van Jesus bidt en lijdt,

Gij bidt, Gij lijdt, o mijn dierbare Heiland, terwijl Uw hart van doodelijke droefheid overstelpt wordt, duld dat ik mij met Uwe smarten vereenige, en geef mij deel in Uwe diepe droefheid. Alles wat zich aan Uwen geest vertoond, dompelt Uw Hart in eene zee van bitterheid; want Gij zaagt den betreurenswaardigen toestand der wereld, al de misdaden en buitensporigheden der menschen en den stortvloed van ongerechtigheden, welke de aarde overdekt, de menigte zielen die verloren zouden gaan en in de hel geworpen worden; de eer Uws hemelschen Vaders geschonden, de nadering van Uw smartvol lijden en de nuttelootheid daarvan voor zoo menigen zondaar, die in weerwil van het kostbaar door U voor hen vergoten bloed, voor eeuwig verloren zoude gaan.

O, mijn dierbare Verlosser, ben ook ik

niet eene oorzaak van droefheid voor U? Gij treurt over mij, Gij ziet den beklagenswaardigen toestand mijner ziel, mijne lauwheid en nalatigheid, mijne ongetrouwheid en het wederstaan aan Uwe genade; mijne geringe bezorgdheid voor het eeuwige, het weinige werk, dat ik maak om mij te beteren; het gevaar van in zulk een beklagenswaardigen toestand te sterven, waaraan ik ben blootgesteld. Gij weeklaagt daarover, en ik ben niet getroffen; Gij zijt ter neder geslagen, en ik ben ongevoelig. Hart van mijn God, Gij bidt en ik weet niet hoe te bidden. Bijaldien ik bid, dan is het met zoo weinig aandacht, vurigheid en godsvrucht, dat mijne gebeden niet verdienen om tot den troon Uwer barmhartigheid op te stijgen. Mijn God, leer mij bidden. Dat ten minste door de kracht van het offer, dat ik U opdraag, mijn gebed aangenaam moge zijn in uwe oogen. Ja mijn God, in dat vertrouwen, draag ik U als huldebetoon dit gebed op voor de zaligheid mijner ziel, welker ellende en uiterste behoefte Gij kent.

Ik smEEK U ook allen, voor wie ik verplicht ben te bidden, te willen gedenken, als: bloedverwanten, opdat wij nauwer aan elkan- der verbonden mogen zijn door de banden der genade, dan door die des bloeds; mijne

vrienden, opdat gij moogt zijn de band en sluitsteen onzer vriendschap; mijne weldoeners, opdat Gij hen honderdvoudig de weldaden moogt vergelden, die ik van hen ontvangen heb; en de wraak, die ik voor mijne vijanden verlang, is, dat Gij hen met uwe genadebewijzen verrijkt. Ik bid U, o mijn God, ook bijzonder voor de H. Kerk, mijne teedere Moeder, voor den Paus en de geheele geestelijkheid; stort over allen uwen overvloedigen zegen uit, geef ons allen harten, gelijkvormig aan het Uwe, en dat een en dezelfde liefdeband ons allen moge vereenigen.

Hart van Jesus, biddende onder de folterendste smarten, ik bid U, mijne gebeden met de Uwe te willen vereenigen.

Hart van Jesus, weeklagende en zieltogende, ik aanbid U, en ik smeeek U, dezelfde gevoelens in mijn hart te storten.

Hart van Jesus, U zelve Uwen hemelschen Vader als een slachtoffer aanbiedende ik aanbid U en smeeek U, bied mij met U als slachtoffer aan.

Van het Evangelie tot aan de Elevatie.

Het Hart van Jesus vernederd en vernietigd.

O mijn liefdevolle Verlosser! welk eene zee

van bitterheid overstelpt Uw heilig Hart. Met welk een stortvloed van vernederingen wordt het niet overstroomd! Geleid of liever gesleurd van het eene gerechtshof naar het andere; de eene verguizing na de andere aangedaan; voor rechters gebracht, die uwe vijanden waren; gebonden en gekneveld als een slaaf, en beschuldigd van misdaad, wordt gij als een boosdoener, verleider en verstoorder der openbare rust veroordeeld.

In het huis van Caïphas wordt Gij overgeleverd aan de bespottung, beledingen en hoon van een troep soldaten, die U de onwaardigste behandeling doen ondergaan. Gij ontvangt er op Uw aanbiddelijk aangezicht een kaakslag, hetgeen onder de menschen voor de grofste en onteerendste belediging die zij elkander kunnen aandoen, gehouden wordt.

Bij Herodes wordt U uit spot een wit kleed aangedaan. Gij wordt voor geheel zijn hof als een dwaas bejegend, en de achting en bewondering, waarvan gij het voorwerp waart, is in verachting en smaad veranderd.

Door Pilatus wordt Gij met een roover en booswicht gelijk gesteld, en Gij moet zien, dat deze snoodaard boven U wordt voorge trokken.

Door de straten van Jerusalem gesleurd moest Gij de smaadreden, vervloekingen en

verwenschingen der te hoop geloopen bevolking, die U met de uitdrukkingen harer woede overlaadde, aanhooren. O Koning der eeuwige heerlijkheid, welk een vloed van verguizingen overstelpt Uw Hart! Maar ook welk eene bewonderenswaardige deugd spreidet Gij ten toon! welk eene zachtmoedigheid geduld en liefde. Gij bidt voor hen, die U beleedigen. Gij draagt Uw lijden op voor hen, die U vervolgen en verguizen.

O aanbiddelijke Verlosser, dit offer van uw Hart was noodig, om de eer van Uwen beleedigen Vader te herstellen, om den hoogmoed van onzen geest te vernederen, om de afschuwelijke trotschheid, die onze harten doet zwellen, te beschamen, om ons de onschatbare waarde der vernedering te leeren kennen om ons door Uw lijden een treffend voorbeeld te geven, tegenover hetwelk wij niets kunnen stellen. Tot welk een staat van vernedering hebt Gij U zelve uit liefde tot ons op onze altaren gebracht! En toch, o mijn God hoe verwonderlijk en betreuenswaardig is het, dat niettegenstaande zulk een verpletterend voorbeeld, de hoogmoed ons nog beheerscht, want helaas! hoe vol ijdelheid, eigenliefde en lichtgeraaktheid zijn wij niet!

Mijn goddelijke Verlosser, hoezeer heb ik mij omtrent dit punt te beschuldigen! Ik

zoek
men

mij
bed

gee
mij

een
vre

ger
lee

erh
ke

dr
ik

U
ve

he
ik

ve
g

v
te

v
e

v

h
z

zoek alleen de goedkeuring en achting der menschen, alsof de uwe niet voldoende ware.

Ik kan niets lijden voor U, die zooveel voor mij geleden hebt; de geringste vernedering bedroeft mij en slaat mij ter neder, mijn geest is weerbarstig, mijn hart opgeblazen, mijne gansche ziel verontrust en geschokt; eene laffe en door niets gewettigde menschenvrees doet mij mijnen plicht en Uwe belangen verzaken. Ach! hoe kan ik mij Uw leerling noemen en U als mijn God en Meester erkennen! Moet gij dan alleen, mijn Zaligma ker en Heer, uit den kelk der vernedering drinken? Neen, mijn aanbiddelijke Meester, ik wil dien met U deelen, ik wil hem uit Uwe handen ontvangen, ik wil deelen in Uwe vernedering; en zoo ik al niet den moed heb verootmoedigingen op te zoeken, zoo zal ik ten minste die, welke Gij mij zult gelieven over te zenden, met onderwerping ondergaan. Van nu af breng ik U het offer van mijn hoogmoed en van mijne ijdelheid, ten einde één met U te zijn in uwe diepe vernedering. Of ook de natuur zich verzet en de eigenliefde klaagt, toch wil ik Uw voorbeeld volgen en smeeke U om genade daartoe.

Dit goddelijk voorbeeld, mijn hart met het vuur Uwer liefde verwarmd hebbende, zal den kelk van vernedering niet slechts

kostbaar, maar zelfs eene bron van troost voor mij doen zijn; en een druppel van deszelfs bitterheid zal zoeter voor mij zijn dan al de bedriegelijke en misdadige genoegens dezer blinde en bedorven wereld.

O Hart van Jesus, verzaad van versmaadheden, laat mij drinken uit den kelk Uws lijdens.

O Hart van Jesus, gedompeld in eene zee van smarten, dompel mijn hart in uwe tranen.

O Hart van Jesus, gestort in een afgrond van vernedering en pijnen, vernietig in mij de eigenliefde en den hoogmoed.

Van de Elevatie tot aan de Communie des Priesters.

Het Hart van Jesus, lijdendende en stervende aan het kruis.

Was het noodig, o mijn beminnelijke Jesus dat Gij, na uw Hart aan de grootste vernederingen te hebben overgegeven, Uw lichaam aan de vreeselijkste folteringen prijs gaaft? In welk een jammerlijken toestand zijt Gij door de geeseling gebracht geworden! Na U aan eene kolom gebonden te hebben, hebben zij Uw zuiver lichaam door telkens herhaalde geeselslagen op de gruwelijkste wijze gemarteld. Uw lichaam werd verscheurd, vaneenge-

reten en met wonden overdekt. Gij waart als badende in Uw aanbiddelijk bloed, en nog hielden zij niet op, de geesestriemen met verwoedheid op U te doen nedervallen en U tot voorwerp te maken van al de woede, haat en razernij, die hen bezielde.

Maar mijn God, wat waren te midden dezer allerhevigste foltering van Uw lichaam de gevoelens van Uw hart?

Gij leedt met geduld, dierbare Verlosser, U zelve aan Uwen Hemelschen Vader overgevende, Hem Uwe smarten opdragende, Hem om vergiffenis voor onze zonden biddende; terwijl Gij U zelve als het zoenoffer voor onze zaligheid beschouwdet en de stroomen bloeds niet slechts met gelatenheid, maar zelfs met een blijden blik aanschouwdet, omdat onze zonden daardoor werden uitgewischt, en de stem van dit aanbiddelijk bloed, ten hemel roepende, genade en erbarming voor ons zou verwerven.

Gij, aanbiddelijk Hart van mijn Verlosser, hebt alles voor mij geleden, en voor mij is het geringste lijden eene marteling: zelfs de naam er van boezemt mij vrees in. Ik draag zooveel zorg voor mijn licham, door deszelfs gemak te zoeken en het met zulk een nauwgezette angstvalligheid te koesteren, niet bedenkende, dat dit mijn lichaam een werktuig

der zonden is en ik eigenlijk verplicht was tot de strengste boetvaardigheid. Ach, mijn Verlosser, dat ik toch niet inzie, dat ik, door mij aan het lijden te onttrekken, het uwe vermeerder, wjl ik het daardoor nutteloos voor mij doe zijn!

Al uwe smarten gedurende de wreede geeseling, o mijn Verlosser, waren niets anders dan het begin Uwer marteling. Uw bloedig offer moest voltrokken worden. Ik zie U, met Uw kruis beladen, den weg naar den Calvarieberg opgaan. Duld, o mijn God en Verlosser, dat ik U in den geest volge en uwe bloedige voetstappen drukke. Wat zie ik, groote God! welk een wonderbaar schouwspel vertoont het geloof aan mijn oogen, een lijdenden God, een stervenden God; een God, stervende in de uiterste smarten; een God, stervende uit liefde tot degenen, die Zijn dood veroorzaken! Wat kan ik bij zulk een schouwspel zeggen? Hoe kan mijn hart de gevoelens uitdrukken, waarmede het vervuld is?

Ach, mijn dierbare Verlosser, hoe welsprekend werden aan het kruis door U de groote waarheden des geloofs, die Gij ons hebt doen kennen, aangeprezen! Hoe duidelijk deedt Gij ons de grootheid van Gods onverbiddelijke rechtvaardigheid kennen, de uitnemendheid en hooge waarde onzer zielen; maar vooral de

snoo
ontz
in
zond
het
Het
die
hebb
geb
ben
voe
af
min
ten
Go
Jes
ma
Zij
op
Gij
on
he

ee
G
H
g
n
o

snoodheid en afschuwelijkheid der zonde. de ontzettende gestrengheid der straf, die dezelve in de eeuwigheid verbeidt. En het zijn mijne zonden, o Hart van mijn God, die Gij aan het kruis beweent en waarover gij weeklaagt. Het zijn mijne zonden, diè U er oplegden, die U er aan vastnagelden, die Uw bloed hebben doen storten en U ter dood hebben gebracht; en ik, mijne dierbare Heiland, ik ben niet overstelpt van droefheid aan den voet van Uw kruis, noch was mijne zonden af in Uw bloed en tranen. Moest ik ten minste niet mijn leven doorbrengen in zuchten en geweent, uit droefheid dat ik mijn God beleedigd heb, oorzaak ben geweest van Jesus' smarten, mij verantwoordelijk heb gemaakt voor Zijn bloed, en plichtig ben aan Zijn dood? Uw Hart, o mijn Jesus, is nog open voor mij aan het kruis. Liefdevol houdt Gij nog Uw armen uitgestrekt om mij te ontvangen, en met een oprecht en van droefheid verscheurd hart, keer ik tot U terug.

Dagelijks hernieuwt Gij op onze altaren op eene onbloedige wijze het bloedige offer, dat Gij eens op den Calvarie-berg hebt opgedragen, Het is deze offerande, die ik opdraag aan U, gelijk Gij ze hebt opgedragen aan Uwen hemelschen Vader. Sta mij toe, dat ik aan Uw offer het offer van mij zelve en inzonderheid

dat van een rouwmoedig en verootmoedigd hart toevoege. Ik vraag van U, ten einde het U als een offer aan te bieden, een door berouw vermorseld hart om het offer alzoo Uwer waardig te doen zijn.

Van de Communie des Priesters tot aan het einde der H. Mis.

Het hart van Jesus in het graf besloten.

Beminnelijke Zaligmaker, Uw lichaam is in het graf gelegd: de laatste vernedering, die Gij hier op deze wereld had te ondergaan, want vernederingen moest gij ondergaan tot aan het graf. O mijne ziel, welk een staat van vernedering voor den menschgeworden God is dit: in de wereld te zijn alsof hij er niet was; in den schoot der aarde bedolven, omgeven door de schaduwen des doods; overgeleverd aan de duisternis; ontbloot van alles, want zelfs het graf, in hetwelk Jesus rust, is niet Zijn eigendom: aldus werd volkomen bewaarheid, hetgeen Hij zeide, toen Hij deze woorden sprak: „De vogelen des hemels hebben hunne nesten de vossen hunne hollen, doch de Zoon des menschen heeft geen steen, waarop Hij Zijn hoofd kan nederleggen.”

Nogtans behoudt Gij, dierbare Jesus, in dezen staat van vernedering al Uwe macht.

Mijne ziel, beschouwd dit groote ons ter navolging gegeven voorbeeld. De H. Paulus zegt ons, dat wij dood zijn, en onze lichamen met Christus moeten begraven worden. Ja, mijn Goddelijke Verlosser, in Uw graf wil ik mij de gevoelens van Uw aanbiddelijk Hart eigen maken: onthechting aan de wereld, vergetelheid van de wereld, dood zijn voor de wereld en mij zelven, het besef der nietswaardigheid der aardsche dingen, de liefde voor de afzondering en eene nauwe vereeniging met God; want Gij, mijn Jesus, zult mij geheel innemen, wanneer ik met hart en ziel alles om U verlaten zal hebben.

Mijn God, gewaardig U deze voornemens te aanvaarden. Ik hernieuw ze bij deze heilige offerande, en draag ze U op. Ik smEEK U, mij de genade te verleenē, om daarin aan mijn dood te volharden.

Aanbiddelijk Hart van mijn Verlosser, niet altijd waart Gij in vernedering, leiden en smart, Na zoo velerlei beproevingen en strijd, zijt Gij ten hemel gestegen als de overwinnaar over Uwe vijanden; zegevierende over de wereld, den dood en de machten der hel; Gij zijt in eere verheven en zit aan de rechterhand Uws hemelschen Vaders

Hart van mijn God, ik neem deel en verheug mij in Uwe glorie en zegepraal. Zal ik eens in den hemel deel hebben in uwe heerlijkheid en geluk? Het is alleen door U en Uwe verdiensten,

dat ik zulk mag hopen en deze genade kan verdienen. Ik smEEK U, geef ze mij uit kracht van het offer, dat ik U opdraag. Gij hebt U zelve op onze altaren geslachtetofferd, ontvang mij eenmaal in Uwe eeuwige woonstede, ten einde U daar met Uwe uitverkorenen te kunnen loven en prijzen; gewaardig U tevens, als onderpand dezer gelukzaligheid, in den hemel den zegen te bekrachtigen, welken de priester ons hier op de aarde geeft in den naam des Vader, des Zoons en des heilige Geestes. Amen.

Bepalingen omtrent de vereischten om het Jubilé van 1886 te verdienen

1e. KERKBEZOEK MET GEBED. De geloovigen moeten in den loop van het jaar *drie* kerken, door de plaatselijke ordinarissen aan te wijzen, elk *tweemaal* bezoeken. of waar slechts *twee* Kerken mochten zijn, moeten zij deze elk *drie-maal* of waar slechts *ÉÉNE* Kerk is, moeten zij deze *zesmaal* bezoeken, en daar eenigen tijd godvruchtig bidden overeenkomstig de bedoelingen van zijne Heiligheid.

2o. VASTEN. Zij moeten gedurende twee dagen volslagen vasten, daarbij alleen van magerre spijzen gebruikmakende (zooals op den goeden vrijdag.) Deze vastendagen mogen niet gehouden worden op de dagen van den veertig-

daagschen vasten, die niet in de dispensatiewet zijn begrepen (zooals de goede vrijdag), of op andere dagen, waarop insgelijks de vasten, volgens streng Kerkelijk voorschrift, verplichtend is gesteld.

30. AALMOES Zij moeten, ieder volgens zijn vermogen, overeenkomstig den raad van zijn Biechtvader, een aalmoes geven voor eenig goed werk, dat ten doel heeft de voortplanting en den bloei van het Katholieke geloof. Bijzonder worden door zijne Heiligheid aanbevolen: DE BIJZONDERE LAGERE SCHOLEN EN DE PRIESTER-SEMINARIËN

40. BIECHT EN COMMUNIE. Zij moeten eens, na hunne zonden in de Biecht behoorlijk beleden te hebben, de H. Communie ontvangen,

---

dat ik zulk mag hopen en deze genade kan verdienen. Ik smEEK U, geef ze mij uit kracht van het offer, dat ik U opdraag. Gij hebt U zelve op onze altaren geslachtofferd, ontvang mij eenmaal in Uwe eeuwige woonstede, ten einde U daar met Uwe uitverkorenen te kunnen loven en prijzen; gewaardig U tevens, als onderpand dezer gelukzaligheid, in den hemel den zegen te bekrachtigen, welken de priester ons hier op de aarde geeft in den naam des Vader, des Zoons en des heilige Geestes. Amen.

Bepalingen omtrent de vereischten om het Jubilé van 1886 te verdienen

1e. KERKBEZOEK MET GEBED. De geloovigen moeten in den loop van het jaar *drie* kerken, door de plaatselijke ordinarissen aan te wijzen, elk *tweemaal* bezoeken. of waar slechts *twee* Kerken mochten zijn, moeten zij deze elk *drie-maal* of waar slechts ÉÉNE Kerk is, moeten zij deze *zesmaal* bezoeken, en daar eenigen tijd godvruchtig bidden overeenkomstig de bedoelingen van zijne Heiligheid.

2o. VASTEN. Zij moeten gedurende twee dagen volslagen vasten, daarbij alleen van magerre spijzen gebruikmakende (zooals op den goeden vrijdag.) Deze vastendagen mogen niet gehouden worden op de dagen van den veertig-

daagschen vasten, die niet in de dispensatiewet zijn begrepen (zooals de goede vrijdag), of op andere dagen, waarop insgelijks de vasten, volgens streng Kerkelijk voorschrift, verplichtend is gesteld.

30. AALMOES Zij moeten, ieder volgens zijn vermogen, overeenkomstig den raad van zijn Biechtvader, een aalmoes geven voor eenig goed werk, dat ten doel heeft de voortplanting en den bloei van het Katholieke geloof. Bijzonder worden door zijne Heiligheid aanbevolen: DE BIJZONDERE LAGERE SCHOLEN EN DE PRIESTER-SEMINARIËN

40. BIECHT EN COMMUNIE. Zij moeten eens, na hunne zonden in de Biecht behoorlijk beleden te hebben, de H. Communie ontvangen,

---

